Perde Kurulur

Hayal perdesinin ışığı, asırlardır olduğu gibi yine sıcacık yanıyordu. Bu ışık, sadece bir kandil değil, sanki eski zamanlardan kalma bir masalın nefesiydi.

NotebookLM

Soğuk Işığın Gelişi

Derken **Hacivat Çelebi** göründü ama bu kez elleri boş değildi. Avcunda parlayan o tuhaf cam, perdenin sıcak sarısını soğuk bir maviyle kesiyordu.

Hacivat: “Yar bana bir eğlence, ama dijital olsun! Bakınız efendim, ilim artık bu camın içinde, dünya parmağımın ucunda!” (*Şu Karagöz bir gelse de ona yeni oyuncağımla hava atsam. Ben artık eski bir gölge değilim*, donanımlı bir beyefendiyim!)

NotebookLM

Karagöz'ün İnişi

Yukarıdan bir gürültü koptu! Karagöz, o soğuk maviliğe tahammül edememiş olacak ki, şimşek gibi Hacivat'ın tepesine indi.

Karagöz: "Hoş geldin Hacı Cavcav, ne o elindeki buz kalıbı? Gözümü aldı ışığı, tepelerim şimdi o kel kafanı!" (*Uykumun en tatlı yerinde bu ne şatafat? Yine başımıza icat çıkaracak bu köftehor!*)

NotebookLM

Karmaşa ve Çatışma

İkisi birbirine girdi, kol bacak, sakal kavuk birbirine dolandı. O tuhaf makine bir köşeye savruldu ama yaydığı soğuk ışık hala perdede titreşiyordu.

Hacivat: “Aman Karagöz’üm yapma! Wi-Fi sinyallerimi koparacaksın, bağlantım gidiyor!”

Karagöz: “Ben senin vay-fayını bilmem, şimdi senin kemiklerini ayıracağım!”

(Eyvah, cihazın ekranı çizilirse taksiti daha bitmemişti!)

NotebookLM

Veri ve Gösteriş

Hacivat toparlandı, makinesini kaptığı gibi bilgi saçmaya başladı. Havada uçuşan sayılar, şekiller Hacivat'ı bilge gösteriyordu ama ışığı hala buz gibiydi.

Hacivat: "Cahil kalma Karagöz! Bunlar algoritmadır, istidlâldir! Veri olmadan hakikat olmaz!"

Karagöz: (Ne diyor bu sivri sakallı? Algoritma yenir mi? Yoksa turşusu mu kurulur?)

NotebookLM

Karagöz'ün Kafa Karışıklığı

Karagöz'ün başı döndü. Sayılar etrafında arı gibi vızıldıyor, şekiller gözünü yoruyordu. Gördüğü şey bilgi miydi, yoksa sadece göz boyayan bir karmaşa mı?

Karagöz: "Ay Hacivat, dur! Kafamın içi pazar yerine döndü. Bu uçan sinekler de neyin nesi? Safsata yapma bana!"

(Midem bulandı. Eskiden bir selam verirdik, şimdi şu sayılardan birbirimizi göremez olduk.)

NotebookLM

Soğuk Tehdit

Hacivat işi büyüttü. “İnsan değişmeli,” dedi. Makinenin gölgesi büyüdü, perdede dev bir iğne belirdi. Sanki o eski, samimi insanı silip yerine demirden bir şey koyacaklardı.

Hacivat: “Fıtrat değişmeli Karagöz! Güncelleme lazım, genetik lazım, yeni sürüm insan lazım!”

(Belki biraz ileri gittim ama teknoloji durmaz ki! Karagöz de modernleşmeli.)

NotebookLM

Tepki ve Reddediş

İşte o an Karagöz'ün tepesi attı! Eski usul bir tekme savurdu ki, ne iğne kaldı ne gölge.

Karagöz: "Yıkıl karşımdan! Tenekede vicdan olmaz Hacivat! İnsanı insan yapan yaması değil, mayasıdır!"

(**Bu kadarı da fazla! Beni robot yapacak aklı sıra. Gösteririm ben ona kimin sürümü sağlam!**)

NotebookLM

Kalbin Işığı (Basiret)

Karagöz elini göğsüne vurdu. O kaba saba görünen derinin altından öyle bir ışık sızdı ki... Bu, makinenin ışığına benzemiyordu; sıcaktı, canlıydı.

Karagöz: "Bak buraya Hacı Cavcav! Senin tabletin bunu hesaplayabilir mi? Buna kalp derler, kalp! Gözün görmediğini bu görür!"

(İçimde yanan bu ateş... İşte dedemden babama geçen asıl miras bu.)

NotebookLM

Işığın Zaferi

Kalpten çıkan o "Basiret Nuru", perdedeki tüm soğuk mavilikleri sildi süpürdü. Algoritmalar eridi, geriye sadece hakikatin tatlı sıcaklığı kaldı.

Karagöz: "Senin pilli bebeklerinin pili biter ama bu gönül kandili sönmez Hacivat!"

(Aman Allah'ım! Benim ekranım kararda ama Karagöz güneş gibi parlıyor. Bu nasıl bir enerji kaynağıdır?)

NotebookLM

Uyanış ve Kabulleniş

Hacivat elindeki sönük ekrana baktı, bir de Karagöz'ün parlayan göğsüne. Anladı ki alet edevat sadece araçtı, asıl marifet onu tutan elin niyetindeydi.

Hacivat: "*Haklısın Karagöz'üm... İrfan, malumat yığınından üstünmüş. Ben aleti amaç bildim, hata ettim.*" (*Yıllarca okudum yazdım ama şu cahil dediğim Karagöz kadar saf bakamadım dünyaya.*))

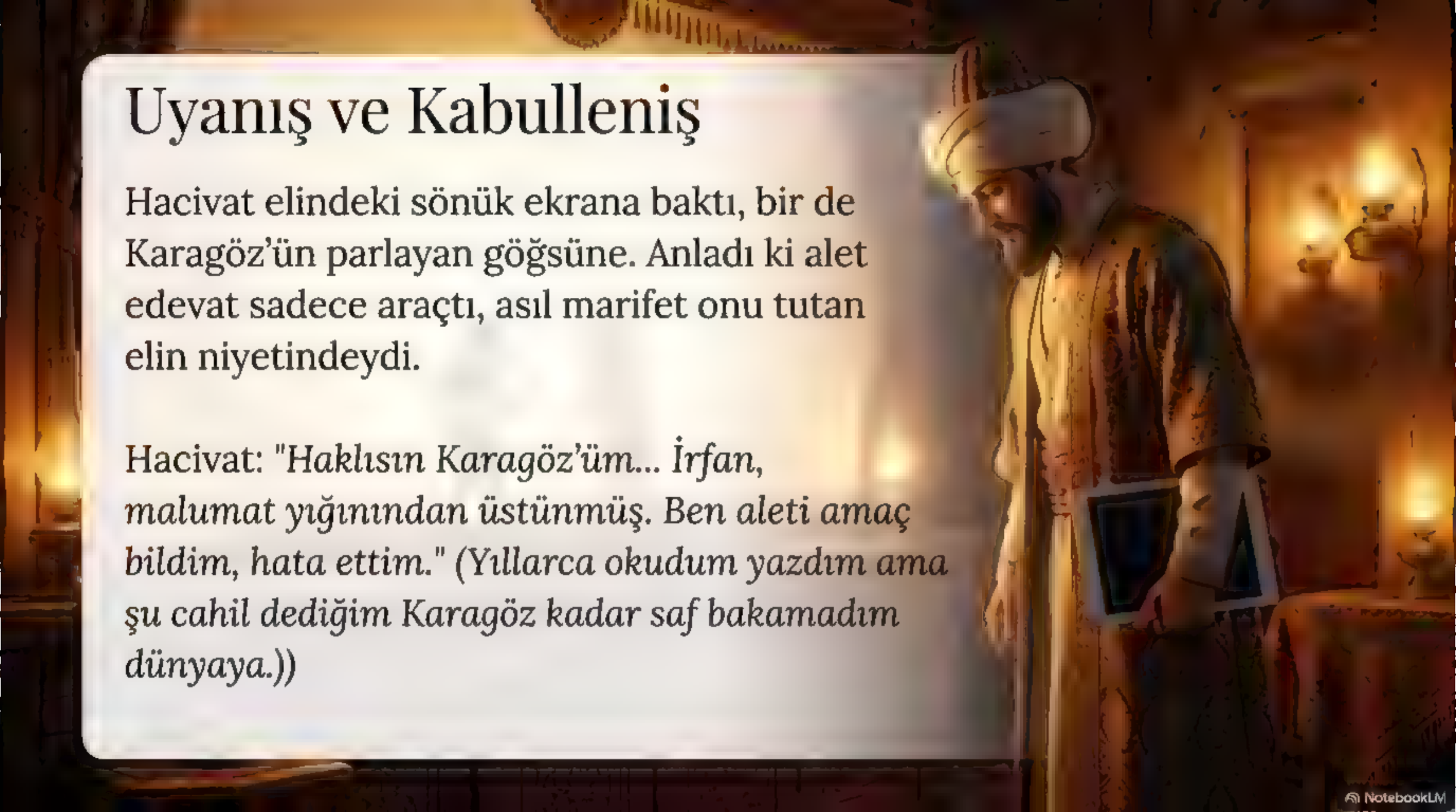

Hikmet ve Denge

Karagöz, eski dostunun sırtını sıvazladı. Kavga bitmiş, perdeye sükunet inmişti.
Akıl ile kalp, Hacivat ile Karagöz gibiydi; biri olmadan diğeri eksik kalırdı.
Karagöz: "Üzülme köftehor! Hikmet dediğin, akıl ile kalbin tokalaşmasıdır.
Sen aklı getir, ben yüreği; o zaman tadından yenmez!"
(Kızarım mızarım ama severim kerata'yı. Onsuz da bu perdenin tadı tuzu yok.)

NotebookLM

Aracı Doğru Kullanmak

Karagöz yerdeki aleti aldı. Korkmadı ondan, ama esiri de olmadı. Sadece işine yarayanı aldı, gerisini bıraktı. Makine efendi değil, uşak olmuştu artık.

Karagöz: "Ver bakayım şunu. Hah! Bakkal hesabını bunda yaparım, ama gönül hesabını kendim tutarım Hacivat!"
*(*İşte şimdi oldu. Teknoloji Karagöz'ün elinde bile uslandı.*)

NotebookLM

Eski Neşe, Yeni Anlayış

Ve perde yine o şen kahkahalarla çınladı. Ne gelenek silindi, ne yenilik reddedildi. İkisi de yerini bildi, dostluk kazandı.

****Hacivat & Karagöz (Birlikte):**** "Her ne kadar sürç-i lisan ettikse affola!"

**(Yarın yine gelirim ama bu sefer tableti evde bırakıp bir paket lokumla geleceğim!))*

NotebookLM

Kapanış ve Hakikat

Perde kapansa da, ışık sönmez. Çünkü o ışık ne perdededir ne de camda; o ışık, insanın ta şurasındadır.

(Benim de bir ışığım var... Kalbimde.)

NotebookLM